

16 Φεβρουαρίου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΟΛΟΜΩΝΤΑΣ (ΣΟΛΩΝΑΣ) ΧΑΤΖΗΣΟΛΩΜΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 968/94)

Λέξεις και Φράσεις — Ο όρος "striking superiority" — Έννοια από τη νομολογία — Απόδοση στα ελληνικά — Εξωνομική σημασία — Χρήση του όρου "καταφανώς" στη συγκεκριμένη περίπτωση από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας υπό την έννοιά του στην καθορισμένη.

5

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Υπηρεσιακές Εκθέσεις — Αναφορά από τη μειοψηφία της Ε.Ε.Υ., σε περί προαγωγής απόφασης, γύρω από παράνομη πρακτική ακολουθούμενη κατά την σύνταξη των εκθέσεων — Δεν αποδείχθηκε.

10

Ο αιτητής αμφισβήτησε την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους σε Επιθεωρητή Α', Μέσης Εκπαίδευσης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

Ο όρος "striking superiority" στη δικαστική ορολογία υποδηλώνει αναντίλεκτη υπεροχή ενός υποψηφίου έναντι ανθυποψηφίου του. Όπως εξηγείται στη *Hadji Savva v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 76, ο όρος υποδηλώνει αυταπόδεικτη υπεροχή, τόσο καθοριστική - "telling", "as to strike one at first sight" - ώστε να είναι κτυπητά ορατή από την πρώτη ματιά.

20

Η λέξη “καταφανής”, στην καθομιλουμένη, σημαίνει “ολοφάνερος”.

5 Δεν υπάρχει τίποτε στην προκείμενη περίπτωση, που να υποδηλώνει ότι η Ε.Ε.Υ. χρησιμοποίησε τον όρο “καταφανώς” με σημασία άλλη από εκείνη την οποία έχει στην καθημερινή του χρήση, ή ότι ήθελε να μεταδώσει ο,τιδήποτε άλλο από το γεγονός ότι ήταν φανερό από τις αντίστοιχες βαθμολογίες ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υπερείχε του αιτητή.

10 Δε διαπιστώνεται οποιοδήποτε στοιχείο πλάνης στην αποτίμηση της αξίας των δύο μερών, όπως αυτή διαφαίνεται μέσα από τις Υπηρεσιακές τους Εκθέσεις.

15 2. Εκτός από τη διαφορετική εκτίμηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τη συνέντευξη, η μειοψηφία των Μελών της Ε.Ε.Υ. προβάλλει τη θέση ότι η βαθμολογία των δύο υποψηφίων στις Υπηρεσιακές τους Εκθέσεις αποτελεί ανασφαλή δείκτη της αξίας τους, ενόψει της πρακτικής “που ακολουθεί το Υπουργείο Παιδείας & Πολιτισμού για πιο ψηλές βαθμολογίες στο διευθυντή σε σύγκριση με το Β. Διευθυντή, ...”.

25 Εάν η πρακτική αυτή υφίστατο, θα είχε ως αναπόφευκτο αποτέλεσμα την εκθεμελίωση της επίδικης διοικητικής απόφασης, ενόψει της σημασίας που, εξ αντικειμένου, ενέχουν οι Υπηρεσιακές Εκθέσεις και που αποδόθηκε σ’ αυτές από την Ε.Ε.Υ.

30 Η ύπαρξη της πρακτικής δεν τεκμηριώνεται στην απόφαση της μειοψηφίας, με αναφορά σε οποιαδήποτε εγκύκλιο του Υπουργείου ή άλλο γεγονός το οποίο να τείνει να καταδείξει την ύπαρξή της.

35 Οι Υπηρεσιακές Εκθέσεις δεν παρέχουν οποιοδήποτε στοιχείο ή ένδειξη που να επιμαρτυρεί την ύπαρξη τέτοιας πρακτικής, ούτε υπάρχει ο,τιδήποτε το οποίο να τείνει να στοιχειοθετήσει την ύπαρξή της.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

40 Αναφερόμενες υποθέσεις:

HadjiSavva v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76,

HajiIoannou v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1041,

Paradopoulos v. Republic (1982) 3 C.L.R. 1070,

Χαραλάμπους ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 504.

Προσφυγή.

5

Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η απόφαση των Καθ' ων η αίτηση να προάξουν σε επιθεωρητή Α' (Μέσης Εκπαίδευσης) το ενδιαφερόμενο μέρος αντί του Αιτητή.

10

Α. Κωνσταντίνου, για τον Αιτητή.

Ρ. Παπαέτη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

15

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ήταν οι δύο από τους τρεις υποψήφιους τους οποίους η Συμβουλευτική Επιτροπή έκρινε προσοντούχους και κατάλληλους για την πλήρωση της θέσης Επιθεωρητή Α, (Μέση Εκπαίδευση), στην ειδικότητα των Θεσηκευτικών, θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής. Οι προκριθέντες υποψήφιοι κλήθηκαν σε συνέντευξη ενώπιον της Ε.Ε.Υ., η οποία πραγματοποιήθηκε στην παρουσία του Διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης, ο οποίος αποχώρησε, αφού υπέβαλε την αξιολόγησή του.

20

25

Μετά από τη διερεύνηση των φακέλων και συνεκτίμηση όλων των στοιχείων των υποψηφίων, η Ε.Ε.Υ. έκρινε, κατά πλειοψηφία, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ως τον καταλληλότερο υποψήφιο και τον προήγαγε στη θέση του Επιθεωρητή Α', (Μέση Εκπαίδευση).

30

Το γεγονός ότι η απόφαση λήφθηκε κατά πλειοψηφία, δε μειώνει το κύρος της, ούτε εξασθενεί το αιτιολογικό της. Η απόφαση της πλειοψηφίας κρίνεται αυτοτελώς, όπως και κάθε απόφαση που εκδίδεται από συλλογικό όργανο.

35

Τα στοιχεία των δύο υποψηφίων - του αιτητή και του ενδιαφερομένου προσώπου - αποκαλυπτικά της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητάς τους, είναι τα εξής:-

40

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ:

Είναι χρήσιμο να αναφερθούμε πρώτα στην αρχαιότητα, για να

καταγραφούν οι θέσεις που τα δύο μέρη κατείχαν, προς τις οποίες σχετίζεται και η βαθμολόγησή τους στις Υπηρεσιακές Εκθέσεις.

- 5 Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο διορίστηκε στην Εκπαιδευτική Υπηρεσία την 1η Σεπτεμβρίου, 1961, και ο αιτητής την 21η Σεπτεμβρίου, 1972. Προηγουμένως ο αιτητής υπηρέτησε σε ιδιωτικά σχολεία, μεταξύ του 1966 και του 1972.

- 10 Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο προήχθη σε Βοηθό Διευθυντή την 1η Σεπτεμβρίου, 1976, και σε Διευθυντή την 1η Σεπτεμβρίου, 1987, θέση από την οποία προήχθη σε Επιθεωρητή με την επίδικη απόφαση. Ο αιτητής προήχθη σε Βοηθό Διευθυντή την 1η Σεπτεμβρίου, 1990.

- 15 Η υπεροχή του ενδιαφερομένου μέρους, έναντι του αιτητή, σε αρχαιότητα ανέρχεται σε 14 χρόνια.

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ:

- 20 Οι πέντε τελευταίες Υπηρεσιακές Εκθέσεις των δύο μερών, αποκαλυπτικές της αξίας τους στο πλαίσιο της Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, έχουν ως εξής:-

	<u>Ενδιαφερόμενο πρόσωπο:</u>	<u>Αιτητής:</u>
25	“Ανδρέας Φωτίου	“Σολομών Χατζησολωμού
	1976/77:36	1982/83:35
	1981/82:37	1984/85:35
30	1983/84:38	1986/87:36
	1985/86:38	1988/89:37
	1989/90:39”	1990/91:38”

- 35 Οι Υπηρεσιακές Εκθέσεις φέρουν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο να υπερτερεί του αιτητή σε αξία.

Η απόδοση των δύο υποψηφίων στη συνέντευξη αξιολογήθηκε ως ακολούθως:-

- | | | |
|----|-------------------------------|------------------|
| 40 | <u>Ενδιαφερόμενο πρόσωπο:</u> | “Πάρα Πολύ Καλά” |
| | <u>Αιτητής:</u> | “Πολύ Καλά” |

Και ο Διευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης αξιολόγησε το ενδιαφε-

ρόμοιο μέρος ως καλύτερο του αιτητή κατά τη συνέντευξη: “Εξαιρετικά” έναντι “Πολύ Καλά”.

ΠΡΟΣΩΝΤΑ:

Και τα δύο μέρη είναι πτυχιούχοι της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ο αιτητής είναι, επίσης, πτυχιούχος της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Και οι δύο έτυχαν εκπαίδευσης μετά τις πτυχιακές τους σπουδές ως ακολούθως:-

Το ενδιαφερόμενο μέρος -

(α) Στα παιδαγωγικά στο Διδασκαλείο-Μέσης Εκπαίδευσης Αθηνών. Μετά από διετή κύκλο σπουδών, έτυχε του σχετικού πτυχίου.

(β) Στη Θεολογία στο St. Mary's College, St. Andrews University Scotland. Η μετεκπαίδευσή του διήρκεσε δύο έτη.

Ο αιτητής -

(α) Στη Βυζαντινή Μουσικολογία στο Πανεπιστήμιο της Κοπεγχάγης για δύο χρόνια.

(β) Στη Μουσικολογία στη Βουλγάρικη Ακαδημία Επιστημών, Ινστιτούτο Μουσικολογίας. Μετά τη συμπλήρωση των σπουδών του, του απονεμήθηκε διδακτορικός τίτλος στη Μουσικολογία.

Η Ε.Ε.Υ. έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υπερέχει του αιτητή “... καταφανώς τόσο σε αξία, όσο και σε αρχαιότητα”. Σημειώνεται στην απόφαση της Ε.Ε.Υ. ότι ο αιτητής έχει “ψηλότερα” προσόντα από το ενδιαφερόμενο μέρος, όντας κάτοχος διδακτορικού τίτλου. Παράλληλα, επισημαίνεται ότι η μετεκπαίδευση του αιτητή δεν ήταν σε θέματα της ειδικότητας των Θρησκευτικών, υποδηλώνοντας την περιορισμένη σχετικότητά της. Το Σχέδιο Υπηρεσίας απαιτεί, όπως αναφέρεται στην απόφαση, “Μεταπτυχιακή εκπαίδευση στα παιδαγωγικά ή σε θέμα συναφές με τα καθήκοντα της θέσης ...”. Τα προσόντα του ενδιαφερομένου προσώπου, αφετέρου, σχετίζονταν άμεσα και με τους δύο τομείς της μετεκπαίδευσης που προβλέπει το Σχέδιο Υπηρεσίας. Πρέπει να διευκρινίσουμε ότι το Σχέδιο Υπηρεσίας απαιτεί ως απαραίτητο προσόν μετεκπαίδευση μόνο σε ένα από τους δύο τομείς που προβλέπονται.

Η επίδικη απόφαση προσβάλλεται για τους πιο κάτω λόγους:-

(α) Πεπλανημένη αξιολόγηση της συγκριτικής αξίας των δύο μερών, όπως αυτή διαφαίνεται μέσα από τις Υπηρεσιακές τους Εκθέσεις.

Ο αιτητής υποστήριξε ότι η υπεροχή του ενδιαφερομένου προσώπου είναι μικρή και οριακής σημασίας και όχι καταφανής, όπως αναφέρεται στην απόφαση της Ε.Ε.Υ.

Ο δικηγόρος του αιτητή επιχειρηματολόγησε ότι ο όρος “καταφανής”, όπως διαφαίνεται μέσα από τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, υποδηλώνει αναντίλεκτη υπεροχή και, επομένως, εύλογα πρέπει να υποθέσουμε ότι η Ε.Ε.Υ. λειτούργησε κάτω από πλάνη στην αξιολόγηση της αντίστοιχης βαθμολογίας και, σε συνάρτηση με αυτή, της αξίας των δύο μερών.

Ο όρος “striking superiority” στη δικαστική ορολογία υποδηλώνει αναντίλεκτη υπεροχή ενός υποψηφίου έναντι ανθυποψηφίου του. Όπως εξηγείται στη *HadjiSavva v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 76, ο όρος υποδηλώνει αυταπόδεικτη υπεροχή, τόσο καθοριστική - “telling”, “as to strike one at first sight” - ώστε να είναι κτυπητά ορατή από την πρώτη ματιά. (Υιοθετήθηκε από την Ολομέλεια στη *HjiIoannou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041.)

Στα Ελληνικά έχουν χρησιμοποιηθεί διάφοροι όροι για να μεταδώσουν αυτής της μορφής την υπεροχή “striking superiority”, όπως “έκδηλη”, “παισιφανής”, “καταφανής” και “κατάδηλη”.

Όπως αναφέρεται στη *HadjiSavva*, (ανωτέρω), και εξηγείται στην *Papadopoulos v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 1070, και σε πολλές μεταγενέστερες αποφάσεις, το συμπέρασμα ότι ένας υποψήφιος υπερερεί άλλου, με την έννοια του “striking superiority”, εξάγεται μετά από συνεκτίμηση του συνόλου των στοιχείων των δύο υποψηφίων.

Η λέξη “καταφανής”, στην καθομιλουμένη, σημαίνει “ολοφάνερος” - (Λεξικό της Δημοτικής, Ορθογραφικό Ερμηνευτικό - Ετυμολογικό, Δεύτερη Έκδοση Συμπληρωμένη και Διορθωμένη, Εταιρεία Ελληνικών Εκδόσεων).

Δεν υπάρχει τίποτε στην προκείμενη περίπτωση, που να υποδηλώνει ότι η Ε.Ε.Υ. χρησιμοποίησε τον όρο “καταφανώς” με σημασία άλλη από εκείνη την οποία έχει στην καθημερινή του χρήση,

ή ότι ήθελε να μεταδώσει ο,τιδήποτε άλλο από το γεγονός ότι ήταν φανερό από τις αντίστοιχες βαθμολογίες ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υπερείχε του αιτητή.

Δε διαπιστώνεται οποιοδήποτε στοιχείο πλάνης στην αποτίμηση της αξίας των δύο μερών, όπως αυτή διαφαίνεται μέσα από τις Υπηρεσιακές τους Εκθέσεις. 5

Άλλος ισχυρισμός του αιτητή, σε σχέση με την αποτίμηση της αξίας των δύο υποψηφίων, είναι ότι παραγνωρίστηκε η πνευματική του προσφορά και δράση. 10

Δεν υπάρχει τίποτε το οποίο να αντικρούει τη διαπίστωση που γίνεται στο πρακτικό της απόφασης, ότι λήφθηκε υπόψη το σύνολο του περιεχομένου των Προσωπικών Φακέλων των υποψηφίων και των Φακέλων των Υπηρεσιακών τους Εκθέσεων. Εύλογα συνάγεται ότι η Ε.Ε.Υ. προέβη στις αξιολογήσεις της υπό το φως του συνόλου των Υπηρεσιακών στοιχείων των υποψηφίων. Η κατάληξη στην οποία άχθηκε ήταν λογικά εφικτή, σε σχέση με την αποτίμηση της αξίας των υποψηφίων. 15 20

(β) Πλάνη ως προς τα προσόντα του ενδιαφερομένου προσώπου.

Η διαπίστωση της Ε.Ε.Υ. - ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έτυχε μεταπτυχιακής εκπαίδευσης, εκτός από τα Θρησκευτικά και στα παιδαγωγικά, αμφισβητείται ως εσφαλμένη. Εισήγησή τους είναι ότι η εκπαίδευσή του στο Διδασκαλείο Μέσης Εκπαίδευσης Αθηνών και το προσόν το οποίο απόκτησε είναι πτυχιακού και όχι μεταπτυχιακού επιπέδου. Η μετεκπαίδευση ήταν στα παιδαγωγικά σε σχολή ή ίδρυμα που έχει ως αποστολή την εκπαίδευση πτυχιούχων καθηγητών στα παιδαγωγικά. Υπό το φως των στοιχείων που είχε ενώπιόν της η Ε.Ε.Υ., ευχερώς μπορούσε να καταλήξει ότι η μαθητεία του ενδιαφερομένου προσώπου στο Διδασκαλείο Μέσης Εκπαίδευσης των Αθηνών συνιστούσε Μεταπτυχιακή Εκπαίδευση στα παιδαγωγικά. 25 30 35

Η διαπίστωση της Ε.Ε.Υ., ότι τα προσόντα του αιτητή δεν είχαν άμεση σχέση με την ειδικότητα των Θρησκευτικών, είναι, επίσης, ορθή. Το μάθημα των Θρησκευτικών δεν περιλαμβάνει την εκμάθηση της Βυζαντινής Μουσικής ή τη μουσικολογία των Εκκλησιαστικών Ύμνων. 40

Εκτός από τη διαφορετική εκτίμηση της απόδοσης των υποψη-

φίων κατά τη συνέντευξη, η μειοψηφία των Μελών της Ε.Ε.Υ. προβάλλει τη θέση ότι η βαθμολογία των δύο υποψηφίων στις Υπηρεσιακές τους Εκθέσεις αποτελεί ανασφαλή δείκτη της αξίας τους, ενόψει της πρακτικής “που ακολουθεί το Υπουργείο Παιδείας & Πολιτισμού για πιο ψηλές βαθμολογίες στο διευθυντή σε σύγκριση με το Β. Διευθυντή, ...”.

Με αφετηρία αυτή τη διαπίστωση και την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στη *Χαράλαμπος ν. Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 504, ο αιτητής υπέβαλε ότι οι Υπηρεσιακές Εκθέσεις των υποψηφίων πρέπει να αγνοηθούν ως στοιχεία κρίσεως.

Εάν η πρακτική αυτή υφίστατο, θα είχε ως αναπόφευκτο αποτέλεσμα την εκθεμελίωση της επίδικης διοικητικής απόφασης, ενόψει της σημασίας που, εξ αντικειμένου, ενέχουν οι Υπηρεσιακές Εκθέσεις και που αποδόθηκε σ’ αυτές από την Ε.Ε.Υ.

Η ύπαρξη της πρακτικής δεν τεκμηριώνεται στην απόφαση της μειοψηφίας, με αναφορά σε οποιαδήποτε εγκύκλιο του Υπουργείου ή άλλο γεγονός το οποίο να τείνει να καταδείξει την ύπαρξή της. Η απόφαση, εξάλλου, του δικαστηρίου στη *Χαράλαμπος*, (ανωτέρω), αναφέρεται στην αξιολόγηση άλλου κλάδου Λειτουργιών της Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας - των δασκάλων Δημοτικής Εκπαίδευσης - και δεν έχει σχέση με αυτή την περίπτωση.

Οι καθ’ ων η αίτηση αρνούνται την ύπαρξη της πρακτικής που επικαλείται η μειοψηφία.

Οι Υπηρεσιακές Εκθέσεις δεν παρέχουν οποιοδήποτε στοιχείο ή ένδειξη που να επιμαρτυρεί την ύπαρξη τέτοιας πρακτικής, ούτε υπάρχει οτιδήποτε το οποίο να τείνει να στοιχειοθετήσει την ύπαρξή της. Επομένως, και αυτός ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως ανυπόστατος.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται στην ολότητά της, βάσει του Άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.